

Література

1. Договір ВІОВ про авторське право, прийнятий Дипломатичною конференцією 20 грудня 1996 року та положення Бернської конвенції (1971 р.), на які містяться посилання у Договорі (Договір ВОІВ про авторське право) (1996): Договір, Міжнародний документ від 20.12.1996 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_770

2. Про авторське право і суміжні права: Закон України від 23.12.1993 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3792-12/page>.

3. Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних: Закон України від 23.03.2000 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1587-14>.

4. Цибульська Л. Інтелектуальна власність: Проблемні аспекти охорони програмного забезпечення в Україні / Л. Цибульська [Електронний ресурс]. – Режим доступу http://ftp.s12.freehost.com.ua/2010_1/3.pdf.

УДК 349.6(043.2)

Кхатер Ф. Е., магістрант,
Юридичний факультет,
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука», м. Рівне
Науковий керівник: Матвійчук А. В., к.філос.н., доцент

ВИВЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО ПРАВА В КОНТЕКСТІ ЕФЕКТИВНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ

Масштабне втручання людини у довкілля призвели до неспроможності Природи нейтралізувати результати її господарської діяльності. Отже нагальними нині є питання реалізації зваженої екологічної політики. Необхідність провадження ефективної екополітики, серед іншого, пов'язана із природною потребою людини та суспільства у безпеці. Зважаючи на те, що визначальний вплив на довкілля мають виробники товарів та їхні споживачі, важливими для екологічної політики є заходи, що забезпечують мотивацію до зміни характеру діяльності комерційних організацій і окремих індивідів [4, с. 84]. Отож, реалізація екологічної політики переважно пов'язують із реалізацією заходів щодо екологізації виробничих процесів. Зокрема, говорять про запровадження екологічних за змістом способів організації виробництва та форм господарювання, впровадження ресурсозберігальних природо-неруйнівних, природонезабруднювальних і екологічнобезпечних видів техніки та технології. Актуальною у цьому контексті є необхідність посилення екологічного складника інвестиційної та інноваційної політики

держави, а також про фундаментальну перебудову природокористування та механізмів реалізації природоохоронних заходів на регульованих ринкових засадах [1; 3; 5].

Втім, на наше переконання, погляд на феномен екологічної політики має бути ширшим. Так обґрунтованим сучасною наукою та практикою є визначення поняття «екологічна політика» як організаційно регулятивно-контрольної діяльності суспільства та держави, спрямованої на охорону й оздоровлення природного довкілля, ефективне поєднання функцій природокористування та природоохорони, а також забезпечення нормальної життєдіяльності людини. Наведене визначення суголосне з європейським підходом до розкриття змісту екологічної політики як будь-якої дії (чи заходу), свідомо здійсненої (або не здійсненої) для управління діяльністю людини з метою запобігання, скорочення чи пом'якшення шкідливого впливу на природу та природні ресурси і попередження шкідливого впливу антропогенних змін навколишнього середовища впливу на людину [6, с. 21].

Водночас, ми поділяємо точку зору, що екологічна політика – це специфічний механізм узгодження соціальних та екологічних цілей суспільства, оптимізації природоперетворювальної діяльності людини, що повинна містити просвітницький (екоосвітній) компонент. Сутність останнього полягає у реалізації системи науково-освітніх заходів щодо формування певних екологічних знань, досвіду, цінностей і переконань, а відтак – напрацювання екологічного стилю мислення, які сумарно живитимуть і визначатимуть поведінку людини [2, с. 308]. Тому першочерговою ініціативою на шляху творення ефективної та дієвої екологічної політики є інтенсифікація розроблення філософсько обґрунтованої та науково вивіреної концепції інтегрованої компетентнісної й етичної екологічної освіти. Реальну екологізацію суспільного життя уможливорює використання наукового підходу, на ґрунті якого буде запропоновано продуману концепцію екологічної політики та забезпечено ефективну діяльність суб'єктів такого екополітичного процесу.

Показово, що у Постанові Верховної Ради України «Про основні напрями державної політики України у галузі охорони довкілля, використання природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки» від 05.03.1998 р. про посилення ролі еколого-правової освіти, культури і науки сказано доволі конкретно. По-перше, в п. 31 «Організаційні засади охорони довкілля і раціонального використання природних ресурсів України» вказано, що до функцій національного рівня управління належить вирішення питань екологічної освіти й екологічного виховання, тобто держава визнає свій обов'язок щодо їхньої належної організації та нормативно-правового забезпечення. По-друге, в руслі забезпечення виконання екологічного законодавства документом передбачено

посилення ролі еколого-правової освіти, удосконалення методики викладання екологічного права та спецкурсів з еколого-правових дисциплін.

Вимоги до впровадження еколого-правової компоненти професійної підготовки практиків природокористування підтверджується змістом Рішення колегії Міністерства освіти і науки України «Про екологізацію вищої освіти України з метою підготовки фахівців для сталого розвитку» від 27.11.2015. Вказаним документом визнано, що екологізація національної освіти на сучасному етапі її реформування – одне з найважливіших стратегічних завдань.

Література

1. Голян В. А. Формування інституціонального механізму екологозбалансованого водокористування / В. А. Голян // Актуальні проблеми економіки. – 2008. – № 9 – С. 145-154.

2. Матвійчук А. В. Екологічна деонтологія: філософсько-методологічне осмислення наукових перспектив: монографія / А. В. Матвійчук. – Рівне: О. Зень, 2014. – 400 с.

3. Синякевич І. Основні постулати екологічної економіки як теоретична основа екологічної політики / І. Синякевич // Економіка України. – 2006. – № 7. – С. 49-54.

4. Сычѳв А. А. Экологическая этика как сфера практических действий. Этика и экология: сб. науч. ст. / А. А. Сычѳв // НовГУ имени Ярослава Мудрого. – Великий Новгород, 2010. – С. 67-92.

5. Яцик А. В. Екологічна ситуація в Україні і шляхи її поліпшення / А. В. Яцик. – К.: Оріони, 2003. – 84 с.

6. McCormick, John, Environmental Policy in the European Union, Palgrave McMillan, Basingstoke, 2001. – 352 p.

УДК 341:004 (043.2)

Лашенко Є. Д., Широких І. В., студенти,
Навчально-науковий Інститут комп'ютерних
інформаційних технологій,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Миронець О. М., старший викладач

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ІНТЕРНЕТ-ШАХРАЙСТВА

У сьогоднішній день Інтернет відіграє дуже важливу роль у житті людства. На жаль, урізноманітнилися способи незаконного заволодіння чужим майном через всевітню мережу, тому проблема інтернет-шахрайства має актуальний характер.

Поняття вказаного злочину розкриває Кримінальний кодекс України,